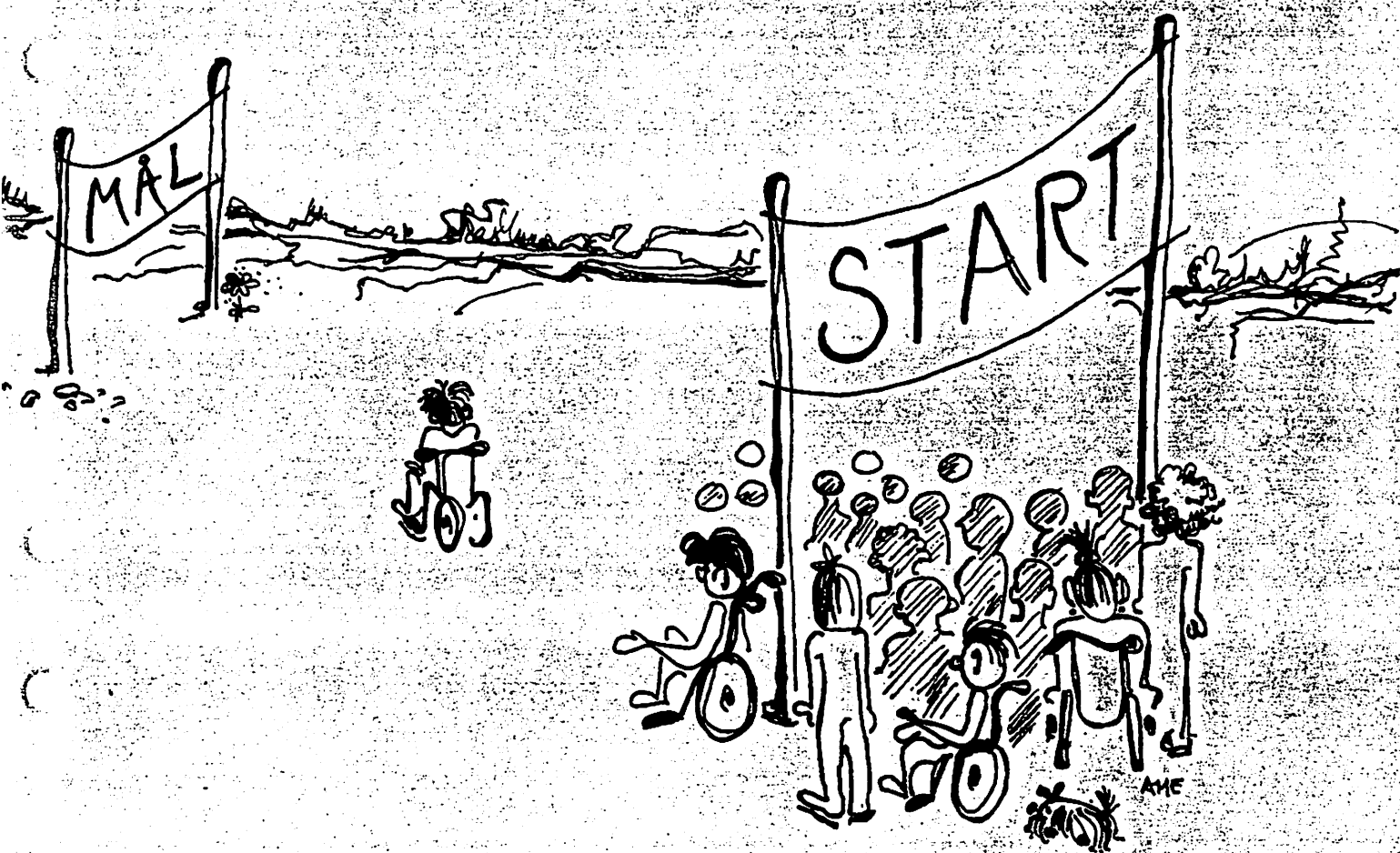

STILETTEN

Organ för ***STIL***

Stockholmsföreningen för Independent Living

Årgång 2

Nr 1/87

Januari 1987

STIL (Stockholmsföreningen för Independent Living) är partipolitiskt obunden men arbetar handikappolitiskt

för mer personlig makt åt människor med funktionshinder genom kontroll över de tjänster som vi behöver för att kunna leva ett normalt liv

mot förtryck och diskriminering av människor med funktionshinder.

STIL betraktar sig som en del av Independent Living-nätverket, den internationella medborgarrättsrörelsen för människor med funktionshinder.

Stödmedlemsskap i STIL är öppet för alla.

Medlemskap med rösträtt förutsätter eget behov av personlig assistans.

Medlemsavgift stödmedlem 50 kr/år
medlemskap med rösträtt 100 kr/år Postgirokonto 736670-1

Prenumeration ingår i medlemsavgiften.

Enbart prenumeration 75 kr/år
(för myndigheter, organisationer o dyl)

Ordförande *Lars-Åke Karlsson* tel 08-33 46 52

Dice ordförande *Bengt Elmén* 08-94 98 71

Sekreterare *Eva Söderlund* 08-716 22 64

Kassör *Lilian Persson* 0750/ 23872

Övriga styrelseledamöter
Helena Ericsson 08/ 84 96 26

Adolf Ratzka 08/ 32 59 89

Suppleanter *Siv Rodrick* 08/ 42 82 18

Yngve Bejersten 08/ 751 51 37

Barbara Silferskiöld-Linden 08/ 758 43 07

STILETTEN ges ut 10 gånger om året. Manusstopp är den 1:a i varje månad.

Redaktion och

ansvariga utgivare: Bengt Elmén och Adolf Ratzka

Postadress: c/o Styrelsen för vårdartjänst

Box 7745

103 95 Stockholm

Tel 08-23 36 50 växel

Besöksadress: Regeringsgatan 67 7 tr

FRÅN ORD TILL HANDLING

STIL-PROJEKTET HAR STARTAT. VÅRT FÖRSTA MÅL HAR UPPNÅTT. TRE ÅR HAR DET TAGIT - TRE ÅR AV SLITSAMT ARBETE MEN OCKSÅ AV GEMENSKAP OCH VÄRDEFULLT ERFARENHETSUTBYTE.

MEN EGENTLIGEN ÄR DET JU NU DET BÖRJAR. NU SKA VI VISA ATT VÅRA IDÉER HÅLLER. HITTILLS HAR VI EGENTLIGEN BARA ARGUMENTERAT OCH AGITERAT MEN NU SKA VI DESSUTOM VISA I DET VERKLIGA LIVET VAD VÅRA IDÉER ÄR VÄRDA.

DET STÄLLER KRAV BÅDE PÅ DEN ENSKILDE OCH PÅ GRUPPEN - KRAV SOM TILL VISS DEL INTE KAN FÖRUTSÄGAS.

VÅRT ARBETE HITTILLS HAR EMELLERTID VISAT VAD VI GÅR FÖR. VI HAR VISAT ATT EN GRUPP MÄNNISKOR MED EN STARK ÖVERTYGELSE KAN FÖRÄNDRA. DENNA ERFARENHET MÅSTE VI TA VARA PÅ. DEN KAN GÖRA OSS ÄNNU STARKARE I VÅRT FORTSATTA ARBETE - EN STYRKA SOM VI SÄKERT KOMMER HA NYTTA AV.

FÖR DET ÄR JU SÅ ALLTID ATT ETT MÅL SAMTIDIGT UTGÖR EN START. DET NYA MÅL SOM HÄGRAR NU ÄR ATT FÖRA STIL-PROJEKTET I HAMN. MEN DET MÅLET KOMMER JU SAMTIDIGT VARA EN START FÖR NÅGOT ANNAT. PROJEKTET KOMMER JU GE OSS NYA ERFARENHETER OCH KUNSKAPER SOM VI ANVÄNDER I VÅRT FORTSATTA ARBETE.

SOM ETT EXEMPEL KAN NÄMNAS DE ORÄTTVISOR SOM KOMMER ATT FINNAS I PROJEKTET MELLAN OLIKA PROJEKTDELTAGARE. SIST MED ATT FATTA BESLUT OM STIL-PROJEKTET VAR TÄBY SOCIALNÄMND. SIST MEN INTE MINST - HETER DET - PROJEKTDELTAGAREN I TÄBY FÅR I PROJEKTET DISPONERA EN TIMPENNING PÅ 149 KRONOR. SOM JÄMFÖRELSE KAN NÄMNAS HANINGE KOMMUN SOM KOMMER ATT GE 69 KRONOR I TIMMEN.

LIKNADE ORÄTTVISOR FINNS NÄR DET GÄLLER DEN INDIVIDUELLA BEHOVSPRÖVNINGEN AV ANTAL ASSISTANSTIMMAR. I ETT SOCIALDISTRIKT RÄCKER DET MED ATT VEDEBÖRANDE PROJEKTDELTAGARE TAR TELEFONKONTAKT MED SIN HEMVÅRDSASSISTENT FÖR ATT ERHÅLLA DE TIMMAR HAN ANSER SIG BEHÖVA FÖR OLIKA ÄNDAMÅL. I ETT ANNAT KRÄVS DET ATT MAN KÄMPAR MED NÄBBAR OCH KLOR MOT SJÄLVA SOCIALCHEFEN FÖR VARJE EXTRA TIM-

ME SOM MAN HAR BEHOV AV.

DESSA ORÄTTVISOR UTGÖR BELÄGG FÖR ATT DET ÄR ORIMLIGT ATT HA DET SOM IDAG, OAVSETT OM STIL-PROJEKTET HADE VARIT ELLER EJ. ASSISTANSEN UTGÖR FÖR OSS NÅGOT SOM ÄR LIVSAVGÖRANDE. FÅR VI INTE DE REELLA MÖJLIGHETERNA ATT ARRANGERA DEN ASSISTANSLÖSNING SOM VI SJÄLVA FINNER VARA BÄST SÅ KAN VI JU INTE HELLER FORMA ETT LEVNADSVÄRT LIV. OCH MITT LIV KAN JU OMÖJLIGT VARA AVHÄNGIGT AV I VILKET SOCIALDISTRIKT JAG BOR. EN SÅDAN SITUATION SKULLE INGEN ANNAN SVENSK^KMEDBORGARE ACCEPTERA. ALLTSÅ KAN VI REDAN IDAG KONSTATERA ATT STIL-PROJEKTET INTE LÖSER ALLA PROBLEM.

DÄRFÖR GÄLLER DET NU ATT UPPSTÄLLA NYA MÅL OCH ATT TA NYA TAG. VI MÅSTE IFRÅGASÄTTA VÅR ARBETSMETODIK ELLER RÄCKER DET MED ATT NÅ ETT MÅL VAR TREDJE ÅR? VI FÅR INTE FÖRLEDAS AV DEN UPPMÄRKSAMHET SOM VI FICK UNDER DET GÅNGNA ÅRET OCH SLÅ OSS TILL RO I DEN FALSKA FÖRVISSNINGEN ATT DET RÄCKER MED ATT INFORMERA. DET FINNS NÄMLIGEN SÅ MÅNGA ANDRA HANDIKAPPORGANISATIONER SOM ENBART LEVER PÅ ATT INFORMERA TILL HÖGER OCH VÄNSTER.

TÄNK OM DE SVARTA I SYDAFRIKA BÖRjade TRO ATT DEN ENDA VÄGEN ATT NÅ FÖRÄNDRING SKULLE VARA ATT INFORMERA VITA OM SIN SITUATION. DET SKULLE SÄKERT FÖRLÄNGA APARTHEID I AVSEVÄRT MÅNGA ÅR.

KANSKE HÅLLER DU INTE MED MIG NÄR JAG JÄMFÖR OSS MED DE SVARTA I SYDAFRIKA, MEN VARI LIGGER DÅ SKILLNADEN? OCKSÅ VI HÄNVISAS TILL SÄMRE JOBB, KOMMUNIKATIONER, BOSTÄDER OCH SKOLOR. DEN ENDA SKILLNADEN LIGGER MÅHÄNDA I ATT VI INTE PROTESTERAR. VI FINNER OSS I ATT HEMVÅRDSASSISTENTER PRÖVAR VÅRA PRIVATLIV, ATT LEGITIMERINGSNÄMNDEN AVGÖR VÅRA RESMÖJLIGHETER, ATT FÄRDTJÄNST INTE PASSAR TIDEN, ATT VI HÄNVISAS TILL BOENDESERVICE (HOMELAND), ATT SL-BUSSARNA SAKNAR LYFTPLATTA, ATT VI ENDAST FÅR FLYGA PÅ RÖDA AVGÅNGAR, ATT ALLMÄNNA TÅG INTE ÄR TILLGÄNGLIGA OSV.

ALLT DETTA ACCEPTERAR VI TYST OCH STILLA. OCH ÄNDÅ RISKERAR VI INTE TORTYR OM VI PROTESTERAR. VI KANSKE INTE ENS BEHÖVER RISKERA POLISANMÄLAN. OCH ÄNDÅ PROTESTERAR VI INTE. KANSKE LITAR VI PÅ HCK OCH BITRÄDANDE SOCIALMINISTERN. DET STÅR JU ÄNDÅ PÅ DERAS PROGRAM. DE HAR JU LOVAT.

MEN DE LOVADE INGET STIL-PROJEKT - SNARARE TVÄRTOM. DÄRFÖR TOG VI SAKEN I EGNA HÄNDER. OCH FRÅGAN ÄR OM VI INTE MÅSTE GÖRA LIKADANT OCKSÅ PÅ ANDRA OMRÅDEN.

I KRIG BRUKAR MAN TALA OM DESINFORMATION SOM EN AVGÖRANDE RISKFAKTOR. FRÅGAN ÄR OM VI INTE BÖR GÖRA DETSAMMA. SVERIGE ÖVERSVÄMMAS DAGLIGEN AV UTREDNINGSRAPPORTER, FORSKNINGSRAPPORTER, PROMEMORIER, PROGRAMSKRIFTER, UTTALANDEN, UTSPEL, LÖFTEN, RAMLAGAR, RÅD, ANVISNINGAR, PREJUDIKAT OSV. I DE FLESTA FALL UTTALAS MÄNNISKORS MED HANDIKAPP RÄTT ATT LEVA SOM ANDRA. MEN VAD HJÄLPER DET? JO, DET HJÄLPER TILL ATT LUGNA OCH TYSTA, UPPENBARLIGEN.

DÄRFÖR MÅSTE VI SKÄRPA VÅR EGNA ÖGON. VI MÅSTE BESKRIVA VERKLIGHETEN UTIFRÅN VÅRA EGNA ERFARENHETER FRÅN VARDAGEN. VI MÅSTE VÅGA LYFTA FRAM FÖRNEDRINGEN.

ELLER ÄR DET KANSKE SÅ ATT VI I VÅR STRÄVAN^N EFTER JÄMLIKA LEVNADSBETINGELSER INTE VILL ERKÄNNA ATT SAMHÄLLET DAGLIGEN UTSÄTTER OSS FÖR DISKRIMINERING, FÖRTRYCK OCH FÖRNEDRING. VI KANSKE VILL UPPRÄTTHÅLLA SKENET AV ATT VI HAR^R MÖJLIGHET ATT LEVA SOM ANDRA. PÅ SÅ SÄTT SLIPPER VI UN DAN ATT ANDRA - OCH KANSKE ÄVEN ANDRA FUNKTIONSHINDRADE - SER NER PÅ OSS. I SÅ FALL HAR JU DEN REAKTIONÄRA DESINFORMATIONENS MÅL UPPNÅTTS. VI ALLA HAR DET SÅ BRA OCH KÄRA DU OCH KÄRA NÅN.

MED EN SÅDAN VERKLIGHETSBILD KOMMER VI GIVETVIS INGEN VART. I-STÄLLET GÄLLER DET ATT SE VERKLIGHETEN I VITÖGAT - ATT TA SAKEN I EGNA HÄNDER PRECIS SOM VI GJORDE MED STIL-PROJEKTET. ENDAST DÅ KOMMER EN FÖRÄNDRING ATT SKE.

VAD GÖR DU T EX FÖR ATT FÅ EN BÄTTRE FÄRDTJÄNST? OCKUPERAR DU SLS GARAGE SÅ ATT INGA BILAR KOMMER UT PÅ MORGONEN? RINGER DU NER VÄXELN MED BESTÄLLNINGAR SOM DU SEDAN AVBESTÄLLER? OCKUPERAR DU SLS KONTOR? RINGER DU NER TRAFIKLANDSTINGSRÅDET ELLER SLS FÄRDTJÄNSTCHEF MED FRÅGOR OCH KRAV? PRATAR DU MED LANDSTINGSLEDAMÖTER? ÅGERAR DU PÅ ÅHÖRARBÄNKEN PÅ NÄSTA LANDSTINGSMÖTE? ELLER SITTER DU BARA DÄR OCH VÄNTAR PÅ ATT DIN FÄRDTJÄNST SKA KOMMA?

DU ÄR SÅ RÄDD ...

BENGT

ORDFÖRANDENS RUTA

Ja, kära medlemmar!

Så är julen överstånden, och jag hoppas att ni alla har klarat av den på bästa sätt. Nu stundar ett nytt år som jag hoppas skall bli intressant och händelserikt för oss alla.

STIL-projektet kör ju igång nu i januari, och trots att en del praktiska detaljer återstår att lösa, hoppas jag att det hela skall komma igång så smidigt som möjligt.

Med dessa korta ord önskar jag er alla

ett GOTT NYTT ÅR!!!!

Lars-Åke

MEDLEMSMÖTE I STIL OCH
STIL-KOOPERATIVET 11/1
KL 18.30-21.00
KATARINA BANGATA 80

FÖRSLAG TILL DAGORDNING

1. ÖPPNANDE
2. GODKÄNNANANDE AV DAGORDNING
3. VAL AV ORDFÖRANDE OCH SEKRETERARE
4. KASSARAPPORT, RESULTAT FÖR 1986 - LILIAN
5. 50.000 KRONOR FRÅN STOCKHOLMS SOCIALFÖRVALTNING - BENGT
6. UTARBETANDE AV BUDGETFÖRSLAG - BENGT
7. ÅRSMÖTET: A. TID? FÖRSLAG: 22/3 MITTEMELLAN TVÅ MEDLEMSMÖTEN
B. PLATS?
C. FÖRTÄRING?
D. KLOCKSLAG?
E. ORDFÖRANDE?
F. VALBEREDNINGEN:
8. INFORMATION OM STIL PÅ DANDERYDS HANDIKAPPRÅD 15/1 KL 18-19.30
- BENGT
9. INFORMATION OM STIL PÅ LHR-KONFERENS 27/1 KL 12.30 - BENGT
10. KFO-MÖTE 27/1 KL 10.00, FEM REPRESENTANTER - BENGT
11. KFO KURS OM REHABILITERING OCH ARBETSANPASSNING 10/3 KL 9-16.30
AVGIFT: 100 KR - BENGT
12. ALLMÄN DISKUSSION OM PERSONLIGA INBJUDNINGAR - EVA
13. LOKALFRÅGAN - ADOLF
14. PROJEKTMEDLEN - LÅK
15. UTVÄRDERINGEN - ADOLF
16. UTSEENDE AV FÖRHANDLINGSDELEGATION
17. BILDANDE AV ADB-GRUPP - GUNNAR
18. PENNINGFLÖDET - BENGT
19. REDOVISNINGEN - BENGT
20. AVTAL - ADOLF
21. ASSISTENTREGISTRET - BENGT
22. ÖVRIGT: A.
B.
C.
D.
E.
23. AVSLUTNING

Att intervjua arbetssökande assistenter

Några erfarenheter och råd

Med STIL-projektets start kommer vi att rekrytera våra egna assistenter. Det kan vara en ny situation för många av oss. I den här artikeln vill jag ta upp några aspekter av intervju-situationen som är viktiga för mig när jag letar efter nya assistenter. Det är svårt att ge generella råd eftersom våra behov är så olika. Här ska jag beskriva vad jag tänker på inför en intervju.

Du har alltså satt in annonser i tidningar, talat med vänner och bekanta, satt upp lappar på ditt bostadsområde eller på sådana platser där du förmodar att potentiella assistenter ser din annons. Förhoppningsvis är texten i annonsen tillräckligt tydlig så att du slipper massa onödiga telefonsamtal från folk som tror att du behöver en sekreterare eller som ringer och vill tala med föreståndaren av ålderdomshemmet.

Det första telefonsamtalet är mycket viktigt för mig. Det är en första gallring som tar inte mycket tid. Passar förväntningarna från båda håll någorlunda överens, så bestämmer vi en tid för ett möte. Jag vill inte träffa dem samma dag. Helst ska det gå en eller två dagar mellan telefonsamtalet och intervjun. På det sättet har de tid på sig att fundera över saken. Är de pålitliga och seriösa personer så kommer de ändå. Samtidigt vill jag därmed undvika intrycket att jag behöver assistenter förtvivlat illa.

Vid telefonsamtalet och intervjun vill jag få klar information om en rad punkter. Det finns säkert annat som är viktigt för dig som jag har lämnat ut här. Viktigt för mig är

- att assistenterna ska bo nära. Jag frågar efter adressen och försöker få en uppfattning om hur länge de tänker bo kvar. Den fråga vill jag inte ställa direkt eftersom risken finns att de gissar vad jag är ut efter och svarar att de kommer bo där livet ut. Jag frågar alltså om sådana saker som hyreskontrakt, i vems namn, i första eller andra hand. Hur länge har de bott där.
(Hur nära folk bor är framförallt viktigt om man har - som jag - inte så många timmar

som man dessutom vill dela upp i olika korta pass. Det är ju inte attraktivt att ha tex sammanlagt 1 timmes resväg för ett 2 timmars arbetspass.)

- hur mycket pengar vill de tjäna. Om de arbetar tex 3 timmar varje dag hos mig, kommer det att räcka för dem eller kommer de att fortsätta leta efter ett arbete som ger dem fler timmar? I så fall finns det ju en stor risk att de slutar snabbt hos mig. Jag frågar alltså efter huvudsysselsättningen och varför de söka arbete.

- hur bra passar jobbet hos mig in i deras andra sysselsättning, livsmönster. Ett exempel: Jag söker en assistent som jobbar 2 gånger i veckan hos mig kl 22-24. Jag får napp av en heltidsarbetande person som måste åka hemifrån kl 5:30 varje morgon för att hinna till sitt vanligt arbete. Även om vederbörande försäkrar mig att han är både morgon- och kvällspigg, så är jag ändå tveksam inför hans ork och räknar med att han skulle sluta inom kort.

- hur ofta måste jag räkna med att någon med kort varsel inte kan komma till arbetet. Nu kan man ju inte fråga folk om hur ofta de kommer att bli sjuka och förvänta sig ett korrekt svar. De har kanske glömt hur ofta de har varit sjuka under det senaste året. Men du kan fråga om de har barn och hur gamla barnen är. Små barn brukar ofta vara sjuka. Fråga sedan också - men inte i samma andetag - vilket yrke den andra föräldrardelen har. Då får du en liten uppfattning om vem som kommer att ta hand om barnet när det blir sjukt. Om det är en kvinna som söker jobb hos dig med små barn i dagisålder och maken har ett ansvarsfullt arbete med sammanträden och resor, då kan du gissa vem som kommer att ta hand om barn mest.

- vad de har haft för utbildning och arbeten hittills. På det sättet försöker jag få en uppfattning om vilka resurser de har som jag skulle ha nytta av. Om någon arbetssökande har arbetat som tex snickare, kok eller

elektriker eller ska utbilda sig till ingenjör, då kan de hjälpa mig med sådana saker och jag blir genast mycket intresserad.

Samtidigt får man viktig information om en annan sak. Om jobbet hos mig skiljer sig avsevärt i status och inkomst från de arbeten som de haft tidigare, antar jag att de av någon anledning söker vad som helst just nu och so fort något bättre dyker upp så slutar de hos mig. Du kan och bör förstås fråga varför de söker just arbetet hos dig. Men du kan inte vara säker på att du får det riktiga svaret.

- hur de passar ihop med just min personlighet. Får jag bra kontakt med dem, t ex ögonkontakt? Förstår vi varandra när vi talar eller talar vi förbi varandra. Får jag en bra grepp om den andras personlighet, är det en öppen person. Gillar jag den som människa? Det är oftast det viktigaste.

- vad har de för intressen, hobbies, bakgrund? Ju fler timmar en person ska arbeta för oss, desto viktigare blir att man har gemensamma intressen som man kan samtala om.

- har de tidigare arbetat inom "vård"-sektorn. Jag är tveksam inför att anställa folk som har jobbat länge inom t ex sjukvård, på ett servicehus eller den kommunala hemtjänsten. Risken finns då att de tror sig veta bättre vad jag behöver än jag själv. Då kan det bli slitsamma dragkamp mellan oss och det kan ta en lång tid tills vederbörande förstår (om överhuvudtaget) att jag inte är någon patient som man kan köra över. Men det finns också folk inom denna sektor som är trötta på det sättet att arbeta och söker sig till oss just därför att de trivs bättre med att arbeta för en individ istället för att sköta kollin. Det lönar sig alltså att fråga dem om hur de trivdes med sitt arbete inom "vården".

Den ideala assistenten finns inte. Alla dina behov kan inte uppfyllas av en enda person. Därför är det viktigt att ha tillgång till flera personer som kan arbeta för dig. De flesta är bra på något. Det är din uppgift att rekrytera folk som är bra på något som du behöver. Den ena kan vara bra på att laga mat, den andra är bättre att ha med när jag ska ut och resa. Den

ena kan vara mycket pålitlig men tråkig som person. Den andra kan vara mycket flexibel och anpassa sina arbetstider men har inget praktiskt handlag. O s v. Då gäller det att ge folk de arbetsuppgifter som de är bra på. Några exempel:

Kerstin är bra på att laga mat men har inget handlag med växter. Däremot är Anders bra med växter men kan endast laga fiskpinnar. Därmed är det klart att jag ska försöka att låta Anders alltid sköta växterna och inte be honom laga mat. Kerstin kommer jag däremot att anlita för matlagning och inte för skötseln av mina växter.

På kvällarna behöver jag endast hjälp med att lägga mig. Det tar högst en halv timme. På kvällen är jag trött och har inte alltid lust att snacka. Det betyder att det är inte så viktigt för mig att kunna ha trevliga samtal med någon som jobbar kvällspass. Däremot är det viktigt att kvällsfolket bor nära så att de kan komma till mig inom 10 min när jag ringer dem för att lägga mig.

Det har visat sig svårt för mig att hitta folk som kan hoppa in med mycket kort varsel och ta vardagsmorgonar. Just nu söker jag två personer till för mina kvällspass så att jag har sammanlagt 4 personer som delar alla kvällar. När jag intervjuar folk som intresserar sig för att arbeta på kvällen så passar jag på och försöker ta reda på om de har möjlighet att även arbeta som reserv på morgonar. En person som kan det blir därmed mycket mera attraktiv för mig än någon som är hemskt trevlig men som endast kan arbeta kvällar.

Anta att du har endast hemmafruar med små barn som assistenter. Föreningsarbetet medför att du ska då och då resa inom Sverige. Du behöver alltså folk som ska kunna följa med under 1 eller 2-dagars resor. Dina nuvarande assistenter kan inte göra det. Samtidigt är det svårt att annonsera enbart efter en reseassistent när du inte i förväg vet vilka dagar det blir. Nästa gång du söker ordinarie assistenter som ska jobba vissa schemalagda tider under veckan kan du försöka rekrytera personer som är så flexibla att de även kan följa med på resor då och då.

Man måste alltså känna till sina behov och sedan försöka matcha dessa behov med sina assistenter. När du intervjuar någon, så bör du ha klart för dig

- för vilka tider och uppgifter du behöver en ny assistent
- vilka egenskaper hos assistenten är viktiga för just dessa uppgifter
- vad dina övriga assistenter är bra på och på vilket sätt den person som du intervjuar kan komplettera deras egenskaper.

Att intervjua arbetssökande är en konst som man inte kan lära sig under en vecka, en månad eller ett år. Det är faktiskt svårt för alla människor att välja rätt. Du kommer säkert att göra många fel. Man kan försöka lära av sina fel, bli medveten om sina

svagheter som är anledningen att man ibland har dåligt omdöme. Sådana anledningar kan sitta mycket djupt i det undermedvetna: Många t ex letar hela sitt liv efter en far eller en mor. När man känner sig ensam, inte haft en partner under en lång tid kan det vara lätt att blanda ihop rekrytering av en assistent och sökande efter en samlivspartner. Har man sådana blandade motiv så kan man lätt välja fel person som assistent.

Jag tycker att vi alla har stort utbyte av varandras erfarenhet och funderingar kring assistentrekryteringen. Jag hoppas att även andra kommer att skriva om sina erfarenheter och insikter i **STILETTEN**. Dessutom föreslår jag att vi träffas en kväll för att fördjupa oss i dessa frågor. Ring mig om Du är intresserad på 08-32 59 89.

Adolf

Månadens citat

"Att försvara, förnya och finansiera den offentliga sektorn är en stor politisk uppgift jämförlik med uppgiften att klara den fulla sysselsättningen. I det arbetet bör vi som arbetar inom den offentliga sektorn vara trofasta mot målen för välfärdspolitiken, men visa trolöshet när det gäller att uppnå dessa mål."

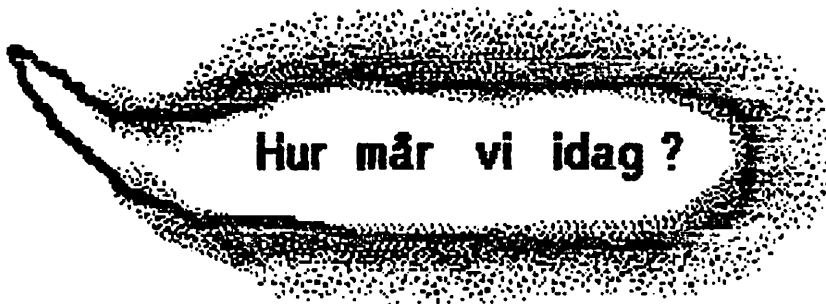
Bo Holmberg, civilminister

"Bryta storfinansens makt och stärka löntagarnas inflytande över sina arbetsplatser, ge de boende inflytande över sina bostadsområden, ge folket mer inflytande i kommunerna, på daghem, skolor, m m. Vi vill att all makt ska utgå ifrån folket!"

Lars Werner, partiledare vpk

STIL-projektet verkar ligga bra till i den stora partipolitiken: Socialdemokraterna verkar redo att tillåta nya lösningar som ökar de berördas välfärd, vpk vill ge mer makt åt folket d v s oss brukare av personlig assistans. Vi får se hur mycket dessa fina ord är värda när vi är redo att sprida STIL-projektet över hela landet och kräver en statlig personlig assistans-ersättning.

Adolf

Bland blir jag förvånad när jag läser i en handikapptidskrift att en icke-handikappad funktionär uttrycker sig så här: "Det är viktigt att vi kan göra oss hörda, så att vi själva får vara med och påverka vår boendesituation." Eller som en kanslichef (icke-handikappad så klart) skrev i en annan svensk handikapptidskrift: "Vi handikappade måste själva kunna bestämma när vi vill lägga oss." Det är lätt att hitta liknande citat i nästan varje nummer.

Rörande identifikation

På ett sätt är det ju rörande att dessa personer identifierar sig så mycket med sina skyddsbefogenheter att de glömmer att de själva inte är handikappade. Men varför skrattar inte läsarna och reagerar? Kan ni tänker er att en man skriver i en kvinnokamptidskrift: "Vi kvinnor måste ha tillgång till bättre mensskydd!"

Ädla filantroper

För välgörenhetsorganisationer är det kännetecknande att de styrs av icke-handikappade filantroper. (Det finns även handikappade filantroper.) Människor med funktionshinder är föremål för verksamheten och har inte så mycket att säga. Det anses som ädelt att ägna sig åt att hjälpa andra. Det anses mindre ädelt att kämpa för sin egen sak.

Inom STIL är vi inte ädla eftersom vi kämpar för att förbättra vår egen livskvalitet. Eftersom vi tycker att vi själva är kapabla att föra vår talan behöver vi inga filantroper som ska göra det åt oss. Därför har enligt våra stadgar endast människor med behov av personlig assistans full rösträtt i vår förening. På kontoret vill vi helst ha funktionshindrade anställda.

Det är viktigt att enbart sådana personer representerar oss och arbetar med våra frågor som själva har den avgörande erfarenhet. Att ha ett funktionshinder inne-

bär inte bara tekniska och juridiska problem utan även att tillhöra en minoritet som utsätts för fördomar och diskriminering. Erfarenheter av och insikter om detta är svårt att förvärva om man inte själv har ett funktionshinder. Eftersom STIL sysslar enbart med personliga assistans-frågor är det naturligt att endast folk som själv har sådana behov bestämmer och bedriver detta arbete.

De tar våra jobb

Arbetslösheten bland människor med funktionshinder är säkert 3 till 4 gånger högre än allmänhetens. Samtidigt är det inte ovanligt att anställa icke-handikappade kanslisters på våra föreningar. Hur kan vi med trovärdighet kräva att andra ska anställa människor med funktionshinder om vi själva verkar tvivla på vår egen arbetsförmåga?

Hur påverkas vi av våra ledare?

Varje människa behöver förebilder. Enligt samhällets fördomar är vi som har funktionshinder sjuka, svaga, hjälplösa och beroende av andras omsorg. Dessa fördomar bekräftas av blotta existensen av icke-handikappade ledare och funktionärer. Därför är det mycket viktigt att vi får se kamrater i

vår omgivning och samhället som har ledande befattningar. I vår rörelse måste vi representeras av våra egna, annars tror vi själva inte att vi kan föra vår egen talan. Hur ska vi då påverka andras attityder mot oss?

De icke-handikappades roll i STIL

För att åstadkomma de förändringar som vi arbetar för behöver vi allas stöd. Man kan stödja oss och våra krav i politiska partier, på arbetsplatsen, i folkrörelserna m m. I vår organisation behövs allas kunskaper, stöd och arbetsinsatser oavsett om de har ett funktionshinder eller ej. Men om våra icke-handikappade vänner har verkligen förstått vad arbetet i STIL går ut på, nöjar de sig med att vara stödmedlemmar utan rösträtt.

Fråga om självkänslan

Inom sjuk- och institutionsvården händer det ofta att personalen säger: "Hur mår vi idag?" På liknande nedlåtande sätt talar man ofta även med barn. Ska vi tillåta att vi behandlas på samma sätt i våra egna föreningar? Vad har vi egentligen för självkänsla? När börjar någon att skratta?

Adolf

Sekreterare söks för STIL-kontoret

För STIL-kontoret behöver vi en sekreterare. Vi söker en person som ska

- vara bra på att skriva maskin
- sköta självständigt viss korrespondens
- ta emot telefonsamtal
- utföra vissa kontorsrutiner

halvtidstjänstgöring

lön efter överenskommelse

tillträde under första kvartal 1987 (så fort vi har ett kontor)

Det ska vara helst en av oss.

**Om du är intresserad eller känner någon lämplig person hör av dig till Bengt
08-23 36 50**

Månadens ris

Månadens ris går till Socialdistrikt 9 i Stockholm som endast har beviljat Bengt en fjärde del av de assistanstimmor som han har begärt. Bl a motiverar man sitt beslut med att Bengt inte orkar vara vaken kl 6 - 23 varje dag. Vidare hänvisar man till att nästa års budget redan är fastställd.

Socialdistrikt 9 är därmed det enda distriktet som inte har förstått socialtjänstlagens intentioner och STLL-projektets syfte.

STLL, januari 1987

1 NHR:s tidskrift REFLEX nr 4 1986 läste jag en "kärleksnovell" som jag tycker är värt att publiceras i STILETTEN. Inte därför att jag tycker den är fin - som NHR:s redaktion gör - utan därför att den representerar på ett levande sätt de fördomar som vi är utsatta för i samhället idag.

Artikeln författare har valt att vara anonym. Förmodligen skriver han/hon om sig själv och skäms för att ha ett funktionshinder. Fördomar är fortfarande fördomar även om vi har dessa attityder gentemot oss själv, även om de publiceras av en handikapptidskrift.

I "kärleksnovellen" väljer författaren att se sig som sjuk. Han har antagligen en ryggmärgsskada efter ett olycksfall. Han är alltså inte ens sjuk i den medicinska bemärkelsen. Trots detta kallar han andra för "friska" och sig för "sjuk". Han ser sig inte längre som vanlig människa. Som sjuk t ex har han förmodligen inte krav på sig att sysselsätta sig som andra. Istället försöker han fylla sitt liv med att läsa flera tidningar om dagen. Enligt artikeln kan han äta och köra rullstolen. Vad hindrar honom då att ta ett skrivbordarbete? Han har sjukskrivit, avskrivit sig själv.

Författaren föraktar sig själv och sitt liv:
 "Varför släppa på en oduglig kropp?"
 "Längtar att leva, när man inte längre kan!"
 "Längtar att leva, när man borde vilja dö!"
 Det framgår att han ser sig själv inte längre som likvärdig partner:
 "...tills du inte vill ha det längre."
 "Tills du tröttnar."
 Det är inte förunderligt att omgivningen tycker att våra liv är inte värda att levast när vi själva framförar samma åsikt.

Författaren känner sig hjälplös:
 "... jag lär inte kunna skaffa någonting själv..."
 "...fysiskt beroende, så hjälplös att jag inte kunde klara mig själv." "... så hjälplös att jag inte kunde ta vara på mig själv..."
 Det är typiskt att betrakta oss som behöver praktisk hjälp som hjälplösa och att blanda

ihop fysiskt beroende med intellektuellt och emotionellt beroende. Jag undrar om författaren skulle ha denna syn på sig själv om han hade en vettig personlig assistens, om han vore arbetsgivare för sina assistenter och därmed anställde och anvisade andra människor. På det sättet skulle han vara tvungen att så småningom se sig som en människa som har kontroll över sitt liv, som subjekt och inte som objekt. Han skulle inte heller känna sig så beroende av sin kvinna, om han hade folk som skulle hjälpa honom med allt.

Man får hoppas att han går med i STIL!

Hur mycket kan en sådan människa egentligen älska? Kan det finnas kärlek om man känner så mycket förakt inför sig själv, känner sig så oattraktiv, så hjälplös och värdelös, så beroende av sin partner? Egentligen tror inte författaren att han älskar. Han säger ju i texten att han inte kan älska. Istället "låtar han sig älskas". Han väljer alltså att se sig som objekt även i detta viktigaste avseende. Kärlek ses alltså här som enbart något kroppsligt. Men även i den tekniska bemärkelsen har han fel eftersom han får ju stånd.

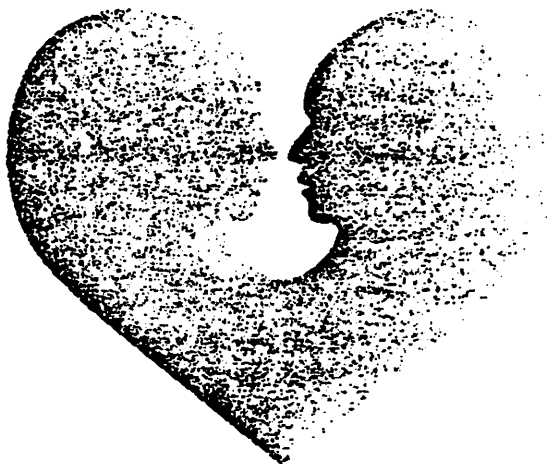
I kärleken och samlivet bemöter vi de största hindren till jämlikhet och full delaktighet. Dessa hinder är svårast att övervinna. Men vi behöver inte vänta tills resten av mänskligheten har blivit av med sina fördomar mot oss. Vi behöver inte se oss som hjälplösa objekt även i detta avseende. Vi själva kan påverka vår situation redan idag. Vi kan börja med oss själva. Så länge vi har de attityder mot oss själva som författaren har, så länge kan vi inte kräva att andra ska se oss som likvärdiga och attraktiva samlivspartners. Om du tycker att du är en kapabel, vacker och attraktiv människa, så blir denna övertygelse och hållning även märkbar och synlig för din omgivning. Man kommer att uppleva dig som kapabel, vacker och attraktiv. Vår styrka, vår personlighet sitter inte i armar och ben. Varför ska då självrespekten och självkänslan sitta i armar och ben? Och förresten, vad är fel med våra armar och ben?

De är ju våra armar och ben!

Adolf

Men jag kan, ännu ett tag, låta mig älskas . . .

En kärleksnovell insänd av en läsare vars
namn vi inte vet. Men vi tycker den är fin.

Det var det sista jag ville, säger han: att bli beroende, fysiskt beroende, så hjälplös att jag inte kunde klara mig själv. Jag minns att jag till och med sa det någon gång. Det hände ju bevars att man talade om sådant, sådant som drabbar andra men som aldrig händer en själv . . . Jag sa: skulle jag behöva ligga någon till last, skulle jag bli så hjälplös att jag inte kunde ta vara på mig själv, då skulle jag inte försätta leva.

Och blev jag invalidiserad – som jag har blivit – ja, då var det heller inget att tveka om. Jag funderade till och med på olika sätt att vika om hörnet. Det skulle inte vara någon våldsamt död. Våld har aldrig tilltalat mig. Det skulle vara en skön, smärtfri, domnande död. Man kunde skära av sig pulsåderna . . . domna bort av blodförlusten . . . eller dränka sig, det trodde jag skulle vara behagligt. Ja, jag tyckte jag var helgarderad. Mitt liv var mitt, min död min. Så vad? Varför släpa på en oduglig kropp? En förgörande, frätande sjukdom? Varför förnedra sig till beroende som ett spädbarn?

Titta så duktig han är! Han kan nästan äta själv!

– Och du kan sitta, själv manövrera stolen . . .

– På släta ytor, fyllde han i.

– Och du kan . . . älska, sa hon slutligen.

Han teg.

– Nej, sa han sedan. Det kan jag inte. Men jag kan, ännu ett tag låt mig älskas. Tills du tröttnar. Hon sa ingenting.

Han tystnade. Han låg på sidan i en ställning som hon visste blev obekvämt för honom efter en stund, och hon hjälpte honom försiktigt ner på rygg. Samtidigt drog hon honom inåt sängen för att han inte skulle falla ner.

– Men det är lätt, fortsatte han, det är lätt för den som är ung och frisk att laborera med döden som ett frihetsbegrepp! Jag såg gott om anledningar att beröva sig livet för. Cancer, till exempel; fick jag någonsin cancer, det deklarerade jag för vem som nu orkade höra på, då skulle jag ta ut sista resan i förskott.

Hon avbröt honom.

– Du kan mycket. Det finns de som är sängliggande jämt, helförlamade, verkligen hjälplösa.

– Jo, jag vet. Det finns alltid de som har det värre. Men jag ser dem inte. Jag ser dig, som är frisk, och som jag utnyttjar.

– Prat. Hon lät irriterad. Jag har väl en egen vilja?

Hon fortsatte:

– Du kan äta, nästan allting kan du äta, och nästan själv . . .

– "Nästan själv", härmade han ironiskt. Som en småunge!

Den ödmjukheten . . . sa han, den där tacksamheten . . . jag funderar mycket över den. Jag är ju tacksam. I djupet av den usla själ jag möjligen kan ha någorlunda i behåll är jag tacksam, för jag ser ju det jag har, och jag vet att andra inte . . . inte ens alla friska . . . Men samtidigt vänder det sig i magen på mig av den där jäkla tacksamheten, och jag vill skrika om min rätt, om mina behov, om min alldeles förbannade rätt som människa att bli behandlad som människa och själv kunna handla som en människa i respekt och värdighet. Och då tål jag inte att du ens rör mig! Då tål jag inte att du hjälper mig,

jag tål inte att jag behöver någon hjälp från dig! Och det går ut över dig och över mig själv och över det vi har... det vi ännu har... tills du inte vill ha det längre.

– Eller du, sa hon.

– Jag! för han ut. Jag vill väl för fan alltid tacksamt ta emot det jag kan få! För jag lär inte kunna skaffa någonting själv, eller hur?

– Nu sårar du mig. Jag går inte med på det, sa hon lugnt. Svär över någonting som inte har med oss att göra istället. Om du måste. Han var tyst, länge.

Skymningen kom tung och vintertidig. Hon tände i lägenheten. Allteftersom hon gick runt plockade hon upp tidningarna som han strött omkring sig. Han läste flera tidningar dagligen, och de fyllde honom med vrede, maktlöshet, likgiltighet, eller i sällsynta fall glädje, i reaktionen efter det han läst släppte han dem bara ifrån sig. Och hon sa:

– Du kan inte ta upp tidningar själv efter dig. Alltså blir det jag som får göra det. Jag går inte med på den sortens onödigt jobb, som inte är till glädje för någon av oss. Du får vara snäll och lägga dem på bordet, när du läst dem.

– Du behandlar mig som ett barn, sa han.

– Nej. Jag behandlar dig som en vuxen. Jag kräver hänsyn av dig. Han såg undan. Ljusen inne i lägenheten kvävde det sista av skymning utanför och fönstren blev svarta och blanka.

Kom och lägg dig, bad han.

Hon tog av sig morgonrocken, steg in mellan honom och väggen och halvlåg intill honom. Med högra handen drog hon upp honom från ryggblå till sida och placerade en kudde bakom. Sedan kröp hon tätt nära. Hon fick aldrig ligga med sitt huvud högre än hans, än mindre hålla honom i famn med hans huvud mot sitt bröst: allt som påminde om moderlighet och beskydd visade han aggressivt ifrån sig...

Hon smekte honom. Hans kropp var skev efter skadan, armarna slaka och benen försvagade efter årtal av rullstols-sittande. Bara händerna och ansiktet var någorlunda oförändrade sedan tiden före olyckan. Och som så många gånger förr undrade hon vad han ville och vad han kände, när hon smekte de kraftlösa delarna av hans kropp – om han kände det, rent fysiskt, och hur han upplevde det. Skulle hon hellre bara röra vid hans ansikte och händer, mage och kön? Hon frågade inte. Han skulle säga henne det också, som han sagt henne så mycket annat under de här åren; hans djupaste tankar fick komma i hans ordning, inte i hennes.

– Och sedan när man blir sjuk... när man ligger där.

Nu talade han åter om den tiden då han trodde att döden var en avvägningsfråga; samtalet mellan dem gick ofta i snirklande banor, han släppte trådar och följde upp dem när hon glömt dem.

... då upptäcker man att det sista man tänker på är självmord. Då blir en enda sak det

allt överskuggande... sjukdomen. Sjukdomen som ett svek mot den självklara hälsan, den som alla andra fortfarande besitter. Mystiska mekanismer... man bara vägrar vara sjuk, man vill leva som förut, man längtar att leva! Herregud! Han skratade svagt. Längtar att leva, när man borde vilja dö! Längtar att leva, när man inte längre kan! Allt det man tänkte vägra så ståtligt, beroendet, hjälplösheten, den förödmjukande svagheten... det står där och grinar en i ansiktet, men inte föder det några planer på någon diskret reträtt! Det föder hat, vrede, självmedlidande, sorg, förbittring, förbannelser, tårar... men inte någon tanke på död!

Hon smeker honom. Han följer hennes hand med blicken. Och plötsligt skrattar han till, men hans skratt är utan bitterhet.

– Och den där sedan, säger han, medan hennes hand på nytt sluter sig om hans lem den där den reagerar bara lokalt...

– Bättre än ingenting, ler hon.

– Den reser sig som ett förvirrat utropstecken mitt i bedrövelsen. Jag känner ingen kättja någonstans annat än precis där, jag är fullkomligt kolugn i hela kroppen, och han där bär sig åt som om han tillhörde någon annan, någon som var upphetsad...

Han är envis.

– Eller oförbätterlig.

Försiktigt vänder hon honom på rygg. Hon drar täcket över dem. Och hon tar hans orörliga slappa arm och lägger den runt sin egen kropp.

– Säg hur jag ska göra, viskar hon medan hon sakta rör sig över honom. Han ser henne i ögonen, milt, stilla. Och han ber.

– Lämna mig inte.

N.N.

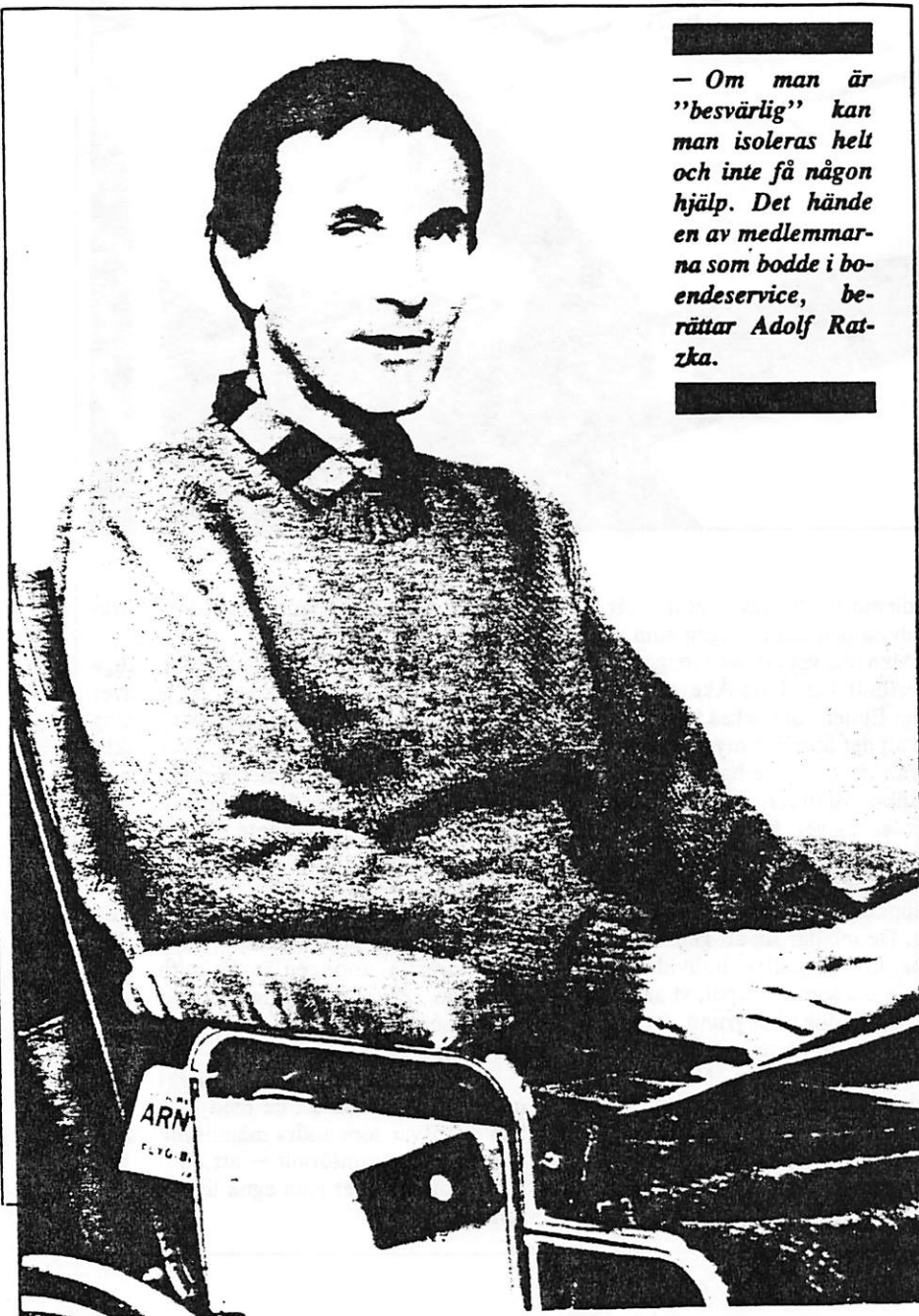
Funktionshindrade blir sina egna chefer:

VI ÄR DE ENDA EXPERTERNA!

Jag vill själv bestämma vem som ska klä av mig på kvällen och hjälpa mig med intima bestyr. Det är en mänsklig rättighet som vi handikappade inte har idag, säger Adolf Ratzka, som varit med och startat STIL – Stockholm Independent Living, föreningen som vid årsskiftet förverkligar de handikappades dröm att vara sina egna arbetsgivare.

AV GUNILLA VON HALL. FOTO JEPPE WIKSTRÖM

— Om man är "besvärlig" kan man isoleras helt och inte få någon hjälp. Det hände en av medlemmarna som bodde i boendeservice, berättar Adolf Ratzka.

Independent Living breder ut sig över världen. Rörelsen bildades i USA i slutet av 60-talet och har sedan dess spridit sig till Canada, England, Västtyskland, Japan, Nya Zeeland, och till och med till Nicaragua.

— Vi är en medborgarrättsrörelse som kämpar mot den diskriminering som handikappade utsätts för. Fast vi kallar oss inte handikappade eftersom vi inte är det. Det är samhället som gör oss handikappade. Själva är vi funktionshindrade, menar Adolf Ratzka som kört rullstol i 25 år. Han berättar att de handikappade får en o-mänsklig behandling av hemtjänsten som anställer och skickar vårdbiträden till dem som behöver hjälp. De får ta emot nya assistenter hela tiden och förklara samma saker gång på gång. Skräckexemplet är en handikappad som på en månad hade 67 olika assistenter som hjälpte henne med intima uppgifter som toalettbesök, tvättning och påklädning.

— Vi är trötta på att andra, icke handikappade, bestämmer över våra liv och skickar ut assistenter hur som helst. Vi vill själva besluta över vem som ska arbeta hos oss och vad vi behöver hjälp med.

STIL ska därför från nästa år genomföra ett projekt där de handikappade själva förvaltar de medel som deras hemtjänst kostar kommun och landsting idag. De ska anställa sina egna assistenter och vara sina egna personalchefer.

— Vi är de enda experterna, utomstående kan inte besluta i de här frågorna. Jag tror till och med att vi kan lyckas bättre än kommunen med att rekrytera assistenter eftersom vi känner folk som vill extraknäckas. Genom att göra så här förverkligar vi också socialtjänstlagens intentioner om rätten till integritet och självbestämmande. Men Adolf påpekar att de inte sätter sig emot kommunala lösningar som boendeservice där tio lägenheter i ett hyreshus är handikappanpassade och det finns en central med personal dygnet-runt. STIL är ett alternativ till den nuvarande hemtjänsten.

— Men boendeservice har också gjort försök där de handikappade fått välja sina assistenter. Det misslyckades emellertid eftersom det uppstod missnöje när sche-

— Det är omänskligt med 20-30 assistenter i veckan. Vi vill bestämma själva vilka som ska hjälpa oss, säger Lars-Åke Karlsson och Bengt Almén, här med utvalde assistenten David Wise.

mat inte blev fulltecknat och vissa valdes jämt medan andra aldrig blev valda. Det är så att man inte kan ha självbestämmande inom en institution. Lars-Åke Karlsson, som också kör rullstol, har bittra erfarenheter från boendeservice.

— Man är tvungen att planera varenda dag minutiöst med stora tidsmarginaler för att vara säker på att få hjälp. Assistenterna kan få akutlarm och då stryks den där promenaden man längtat efter. Eller så vill alla ha hjälp samtidigt på kvällen och då kommer den som ringt sist i säng vid 2-3-tiden. Boendeservice ska ju ge flexibilitet men istället är den konstlad och omänsklig. Han kritiserar också omsättningen på personal och berättar att han ibland råkar ut för 30 assistenter på en vecka. Adolf går hårt åt boendeservice på ett annat, kontroversiellt, sätt.

— Får man stämpeln "besvärlig" för att man kräver sina rättigheter kan man isoleras helt och bli utan hjälp. Det hände en av

våra medlemmar i höstas. Det här går aldrig att bevisa och det är ingen som pratar om det. Men alla vet att det försiggår.

Både Adolf och Lars-Åke samt deras vän Bengt Elmén som också kör rullstol är ense om att det finns för mycket experttyckande från de som inte har egen erfarenhet av funktionshinder.

— Det är elever från socialhögskolan som hamnat på socialförvaltningen, gått tio olika kurser i handikappspsykologi och handikappkunskap och tror sig veta vad vi behöver. De inbillar sig att generaliserade lösningar tillfredsställer individuella intressen. Ta oss som exempel, vi är tre personer med helt olika bakgrund, familjeförhållanden och intressen, och kan omöjligt dras över en kam. Nej, vi måste själva få bestämma över våra liv. Det är också därför vi bara har människor med funktionshinder som behöver personlig assistens, som fullvärdiga medlemmar i STIL. Vi kommer in på människors attityd

gentemot handikappade och Adolf mörknar betydligt när han säger:

— Vi blir alltid betraktade som heliga kor som ingen ställer krav på. Vi behöver inte jobba och vid minsta lilla ansträngning jublar folk och tycker att vi är sååå duktiga. Det känns hemskt nedvärderande. I vissa länder kommer handikappade människor som begått brott inte ens i fängelse och i andra blir man inte avrättad om man är sjuk eller handikappad.

— Vi blir alltid sedda som objekt och en andra klassens människor. Vi får aldrig vara normala, antingen är det outhärdligt synd om oss eller så framställs vi som hjältar som klarar av att sköta ett normalt jobb, säger Lars-Åke.

De hoppas att STIL:s nya projekt ska få människor att inse att de med handikapp kan ta ansvar som andra människor i samhället — och framförallt — att de har rätt att bestämma över sina egna liv som vem som helst.

PROTOKOLL FÖRT VID STILS OCH STIL-KOOPERATIVETS MEDLEMSMÖTE
1986-12-07 KL 18.30-21.00 PÅ KATARINA BANGATA 80

NÄRVARANDE: CA 15 STIL-MEDLEMMAR

1S: MÖTET ÖPPNADES OCH DAGORDNINGEN GODKÄNDES.

2S: TILL ORDFÖRANDE VALDES HELENA OCH TILL SEKRETERARE LARS.

3S: DET BRUKAR ALLTID VARA EN SVÅRIGHET VID VÅRA MÖTEN ATT FÅ NÅGON ATT STÄLLA UPP SOM SEKRETERARE. SKULLE VARA BRA MED EN STÄNDIG SEKRETERARE. BESLÖTS TILLSÄTTA EN SAMARBETSGRUPP BESTÅENDE AV YNGVE, HELENA OCH LILIAN.

4S: DISKUTERADES MÖTENA UNDER 1987. BESLÖTS ATT HA ETT MEDLEMSMÖTE PER MÅNAD PÅ DEN ANDRA SÖNDAGEN.

5S: BESLÖTS UTSÄNDA BROSCHYRERNA ENLIGT ANNIKAS ADRESSLISTA OCH ENLIGT VÅRA EGNA KONTAKTER. ALLA SKA RAPPORTERA TILL BENGT VILKA SOM FÅR BROSCHYRERNA. BESLÖTS OCKSÅ ATT BIDRA TILL INKÖP AV BENGTS PRIVATA ADRESSETIKETTER FÖR FASTSÄTTANDE PÅ BROSCHYRERNA.

6S: SIV HAR RINGT OCH PÅMINNT MEDLEMMARNA OM DERAS OBETALDA AVGIFTER. DETTA ÄR ETT BRA SÄTT ATT HÖRA OM DESSA VERKLIGEN ÄR INTRESSERADE AV ATT FORTSÄTTA INOM STIL. ETT FÅTAL HAR VARIT OANTRÄFFBARA.

7S: MARGARETA, BENGT, ADOLF OCH LARS-ÅKE DELTAR I TRÄFF MED PERSONERNA FRÅN VÄRMLAND 8/12.

8S: DISKUTERADES APA="ALLMÄN PERSONLIG ASSISTANS-ERSÄTTNING" - EN STATLIG ERSÄTTNING SOM KUNDE VARA EN UTVIDGNING AV NUVARANDE HANDIKAPPERSÄTTNINGEN FÖR DEM SOM VILL ANSTÄLLA EGNA ASSISTENTER. BESLÖTS AVVAKTA MED AGERANDE I DENNA FRÅGA TILL STIL-PROJEKTET KOMMIT IGÅNG. BENGT WESTERBERG HADE VID SITT BESÖK UTTALAT SIG POSITIVT OM DENNA IDÉ. BESLÖTS DÄRFÖR TILLSKRIVA ÖVRIGA PARTIER OCH LÄMNA ALMÄN INFORMATION OM STIL SAMT INBJUDA DESSA TILL LIKANANDE RUNDABORDSSAMTAL.

9S: I GARNISONEN PÅ ÖSTERMALM HAR VI BLIVIT ERBJUDNA LOKAL MEN DÄR TILLÅTS INTE FÖRENINGSVERKSAMHET PÅ KVÄLLAR OCH HELGER. BESLÖTS DÄRFÖR SÄTTA IN ANNONS I DN . OM NÅGON HAR TIPS OM LOKAL SÅ KONTAKTA BENGT.

10S: NÅGRA STIL-MEDLEMMAR HADE TRÄFFATS DEN 2/12 FÖR ATT DISKUTERA FRAMTIDA ARBETSFÖRDELNING PÅ STILS KANSLI. DET HAR FRAMKOMMIT ATT LILIAN, SIV OCH BARBARA VILLE ARBETA MED UTBILDNING OCH RÅDGIVNING. GUNNAR VILLE JOBBA MED EKONOMI, BOKFÖRING OCH DATA. ADOLF VILLE SKÖTA DEN EXTERNA INFORMATIONEN OCH BENGT DEN INTERNA. HAN VILLE DESSUTOM TA HUVUDANSVARET FÖR KONTAKTERNA I SJÄLVA

PROJEKTET OCH FÖR MEDELSANSKAFFNINGEN SAMT VISST ANSVAR FÖR DATORISERING OCH UTVÄRDERINGEN AV PROJEKTET. LARS-ÅKE VILLE JOBBA MED LITE AV VARJE.

11§: DISKUTERADES SCHABLONBELOPPET PÅ 122 KR FRÅN STOCKHOLMS KOMMUN. BESLÖTS ATT BENGT OCH INGRID TAR KONTAKT MED VERA JOSEFSSON FÖR FÖRNYAD DISKUSSION OM BELOPPETS STORLEK. DISKUTERADES ÄVEN FÖRSLAG TILL SKRIVELSE TILL VERA JOSEFSSON. BESLÖTS SÄNDA IVÄG SKRIVELSEN.

12§: DISKUTERADES NY JURISTKONTAKT - CAMILLA ÖRN-HOLM - SOM FÖRMEDLAT KONTAKT MED IDEELLA VÅRDSEKTORNS ARBETSGIVARORGANISATION. BESLÖTS FORTSÄTTA KONTAKTER SAMT I FORTSÄTTNINGEN ARVODERA CAMILLA.

13§: AFFISCHER VISADES OCH DELADES UT. BESLÖTS GODKÄNNA FAKTURA.

14§: DISKUTERADES INTERNATBIDRAG SOM NUMERA KAN SÖKAS KOLLEKTIVT AV RESPEKTIVE HANDIKAPPFÖRENING, DOCK INTE AV STIL. UPPDROGS ATT INGRID ATT UNDERSÖKA FÖRUTSÄTTNINGARNA FÖR ATT ÄVEN STIL SKA BLI BERÄTTIGAD ATT SÖKA. BESLÖTS VIDARE ATT INTERNATET SKULLE HÅLLAS I NÄRHETEN AV STOCKHOLM UNDER EN HELG I SLUTET AV JANUARI.

14§: MÖTET AVSLUTADES.

VID PROTOKOLLET

LARS WAHLUND/BENGT ELMÉN

NOT:

PROJEKTFRÅGORNA D V S STIL-KOOPERATIVETS MEDLEMSMÖTE INLEDDES MED 9§

INTRESSEANMÄLAN FÖR ASSISTENTJOBBNAMN: IDAR DUBACHPERSONNUMMER: 55-08-08-1816GATUADDRESS: HÄGERSTENSV. 114ORTSADDRESS: 126 49 HÄGERSTENTELEFON: 08-459118FAMILJ: SAMBOUTBILDNING: GRUNDEKOLA, 6 ÅR SOM SMÖMANYRKESERFARENHET: STUDEBAR NU VID GULLMARRSPLANS
GYMN. (F-EKONOMI, SAMHÄLLSK, SPANSKA, SVENSKA)NUVARANDE SYSSELSÄTTNING: —SPECIALINTRESSEN (EX HOBBIES): —KÖRKORT: — BIL: —FUNKTIONSNEDSÄTTNINGAR/SJUKDOMAR (EX ALLERGI, DÅLIG RYGG):
SVAG RYGG KAN INTE LYFTA TUNGTHUR MYCKET UNGEFÄR VILL DU ARBETA? HELTIDUNDER VILKA TIDER (DAG, KVÄLL, HELG, LOV)? ALLT AV
INTRESSERÖKER: JAHUR FICK DU REDA PÅ STIL? GENOM KLASSKAMRATHAR DU LÄST NAGON INFORMATION OM STIL? ARTIKEL I DNREFERENSER: —DATUM: 24/11-86 NAMNUNDERSKRIFT: Idar Dubach

INTRESSEANMÄLAN FÖR ASSISTENTJOBBNAMN: KRISTINA ELFSTRANDPERSONNUMMER: 580413-0168GATUADDRESS: KÖRKVÄRDSPLAN 10ORTSADDRESS: 14030 UTTRANTELEFON: 0753 / 62840FAMILJ: ENSAMSTÅENDEUTBILDNING: 2 ÅR EKONOMISK LINJEYRKESERFARENHET: 10 ÅRS KONTORSARBETENUVARANDE SYSSELSÄTTNING: KONTORISTSPECIALINTRESSEN (EX HOBBIES): SPORTKÖRKORT: NEJ BIL: _____

FUNKTIONSNEDSÄTTNINGAR/SJUKDOMAR (EX ALLERGI, DÅLIG RYGG): _____

HUR MYCKET UNGEFÄR VILL DU ARBETA? 50 ÅR I VECKAN

UNDER VILKA TIDER (DAG, KVÄLL, HELG, LOV)? _____

ENLIGT ÖVERENSKOMMELSERÖKER: NEJHUR FICK DU REDA PÅ STIL? GENOM EN KOMPIS SON JODDARSOMASSISTENTHAR DU LÄST NÅGON INFORMATION OM STIL? Broschyren "STIL VILL" TidningsutgåvaREFERENSER: STIG FORNELIUS PRAKTIKERTJÄNST ABTEL 08-7894000DATUM: 861216NAMNUNDERSKRIFT: Kristina Elfstrand

INTRESSEANMÄLAN FÖR ASSISTENTJÖBBNAMN: BJÖRN HELGODTPERSONNUMMER: 620525-0175GATUADDRESS: BERGSUNDSG. 12 3TR NEDORTSADDRESS: 117 37 STOCKHOLMTELEFON: 08/844172FAMILJ: INRIUTBILDNING: EN FOTOGRAFISK UTBILDNINGYRKESERFARENHET: FÄRG KOPIST, AKTIVT FRIDSGÄRDESKOGSHUGGARE, DÄR INDUSTRIARBETE

NUVARANDE SYSSELSÄTTNING: _____

SPECIALINTRESSEN (EX HOBBIES): FOTO, NATURKÄRTING, FRIDSGÄRDEKÖRKORT: B-KÖRKORT BIL: NEJ

FUNKTIONSNEDSÄTTNINGAR/SJUKDOMAR (EX ALLERGI, DÅLIG RYGG):

NEJHUR MYCKET UNGEFÄR VILL DU ARBETA? ca 30 tim i VECKAN

UNDER VILKA TIDER (DAG, KVÄLL, HELG, LOV)?

LÄRKA KVÄLLAR, HELG OCH LOV.RÖKER: NEJHUR FICK DU REDA PÅ STIL? GENOM EN VÄNHAR DU LÄST NÅGON INFORMATION OM STIL? JAREFERENSER: CARITA ANDERSSON TEL 582180DATUM: 861204 NAMNUNDERSKRIFT: Björn Helgodt

